

İşçiciliğin Ötesinde Sendikalizmin Ötesinde

Alfredo Maria Bonanno

Sendikacılık dūřūřtedir. Mūcadelenin bu yapısal biçimiyle, eski olanın geliřmiř ve dūzeltilmiř bir řekilde yeniden űretilmesi aşıından gōrūlen bir model ve bir gelecek dūnya gōrūřūne sahip bir aşı kapınıyor.

Yeni ve derin dōnūřūmlere doęru yol alıyoruz űretici ve sosyal yapıda. Mūcadelenin metotları, perspektifler hatta kısa dōnemli projeler de dōnūřūyor.

Geniřleyen endűstriyel bir toplumda, sendika, mūcadele aracı olmaktan űretici yapının kendisini destekleyen bir araca dōnūřmektedir.

Devrimci sendikalizm de kendi rolűnű oynadı: Dōvūřken iřçileri ileri sűrerek, ama aynı zamanda, geleceęin toplumunu veya devrimin yaratıcı gereksinimlerini gōrme kapasiteleri aşıından onları geriye iterek. Her řey, fabrika űlçűsű içerisinde parsellenmiřtir. İřçicilik, sadece otoriter koműnizm içerisinde yaygın deęil. Sınıf çatıřmasının űncelikli alanının belirlenmesi, bugűn halen kaybedilmesi zor olan en kōklű alıřkanlıklarından biridir.

Sendikacılıęın sonu o yűzden. Bunu 15 yıldır sōylűyoruz. Bir zamanlar bu, eleřtiri ve hayretle karřıldı, űzellikle de eleřtirimize anarko-sendikalizmi de kattıęımız zaman. Bugűn daha fazla onaylanıyoruz. Aslında, bugűn kim sendikaları eleřtirmiyor ki? Hiç kimse veya hemen hemen hiç kimse.

Ancak bağlantı gözden kaçırılmaktadır. Sendikacılığa yönelik eleştirimiz embriyodaki tüm parti karakteristiklerine sahip olan "niceliksel" metodun da eleştirisidir. Eleştirimiz ayrıca belirli sentez örgütlenmelerinin de eleştirisidir. Burjuvaziden devralınmış ve sözüm ona proletarya ahlaki klişesinin süzgecinden geçmiş olan sınıf saygınlığının da eleştirisidir. Göz ardı edilemeyecek her şeyin...

Bugün eğer birçok yoldaş, bizim şimdiki geleneksel sendikacılık eleştirimize katılıyorsa da bu eleştirilerimize yol açan tüm sonuçlara bir bakını azdır.

Bizler sadece, kendilerini niceliksel perspektifte konumlandırmayan araçlarla üretim dünyasına dâhil olabiliriz. Onlar, bu nedenle, arkalarında devrimci sentezin hipotezi üzerinde çalışan belirli anarşist örgütlenmeler olduğunu iddia edemez.

Bu, bizim değişik bir metoda geçmemize, kendilerini belirli bir anarşist yapı ile bağlantıyı korumakla kısıtlayan fabrika "çekirdeğinin" veya bölgesel "çekirdeğin" inşa edilmesine neden olur. Bu, yeni bir devrimci mücadele modelinin isyancı metotlara başvurma yoluyla sermaye ve devletin yapılarına saldırma için ortaya çıkan belirli bir anarşist yapı ile ana çekirdek arasındaki ilişkidendir.

Bu, üretici yapıda yer alan derin dönüşümlerin daha iyi bir takibine izin verir. Fabrika yok olmaya yüz tuttu, yeni temelde otomasyona dayanan üre-

tici örgütlenmeler kendi yerlerini alıyor. Dünün işçileri, kısmen, kısa dönemde sosyal güvenliğe, uzun dönemde ise hayatta kalmaya entegre edilmiş olacak. Ufukta çalışmanın yeni biçimleri belirecek. Klasik işçilerin cephesi artık yok. Aynı şekilde sendika da görüldüğü gibi artık yok. En azından şimdiye kadar bildiğimiz şekliyle artık yok. Sendika diğerleri gibi bir firma haline geldi.

Katılımın, çoğulculuğun, demokrasinin vesairesinin bayrağı altındaki her şey; gittikçe artan, farklı ilişkilerden oluşan bir ağ, hemen hemen tüm yıkım kuvvetlerini boyunduruk altına alan bir toplumda yayılacaktır. Devrimci projelerin aşırı yönleri, sistematik olarak kriminalize edilecektir.

Ancak mücadele kendine yeni yollar bulacaktır, yeni ve akıl almaz bir sembolizmle birlikte öfke ve yıkımın yüz binlerce patlamasından zuhur ederek binbir yeni yeraltı kanalına doğru süzülecektir.

Anarşistler olarak dikkatli olmak zorundayız, bizler geçmişten gelen, çoğu kez ağır bir ipoteğin taşıyıcıları, anlamayacağımız ve iyi bir günde bile şiddetinin bizi korkutacağı bir fenomenden uzak kalmamalıyız ve ilk durumda bizler, analizimizi tam olarak geliştirmeye dikkat etmek zorundayız.

Anarşist Kütüphane

Alfredo Maria Bonanno
İşçiciliğin Ötesinde Sendikalizmin Ötesinde

Beyond Workerism Beyond Syndicalism,
Insurrection dergisi

tr.anarchistlibraries.net